

01-02- ΟΡΘΟΣ

† Τὰ προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Τρύφωνος.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυφὴν τὴν ἀκήρατον ἰχνη-
λατῶν ἐκ παιδός, βασάνους ὑπήνε-
γκας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἤθλησας ἄριστα· ὅθεν τὴν τῶν θαυ-
μάτων, κομισάμενος χάριν, λύτρω-
σαι πάσης βλάβης τοὺς τιμῶντάς
σε πόθῳ, Τρύφων μεγαλομάρτυς,
πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Δόξα. Ἐπερον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος τῇ χορηγία,
χάριν ἄφθονον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀνα-
βλύζεις ὥσπερ κρήνη ἀκένωτος,
καὶ καταρδεύεις ἡμῶν τὴν διά-
νοιαν, ἐν τῇ τρυφῇ ἀθλοφόρε τῶν
δώρων σου. Τρύφων ἔνδοξε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψί-
δων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερό-
μενος βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομά-
ζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον,
πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπει-
ράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν
μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμε-
νος. Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυρολογίαν.

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος λαμπρός, ἡ ἀγία σου
μνήμη, ἐπέστη ἐμφανῶς παναοί-
διμε Τρύφων, πιστοὺς σελαγί-
ζουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν ἄθλων σου,
καὶ διώκουσα, τὸν σκοτασμὸν τῶν
δαιμόνων· ἐν ᾗ ἅπαντες, ὑπὲρ
ἡμῶν σε πρεσβεύειν, αἰτοῦμεν
πρὸς Κύριον.

Δόξα. Ὅμοιον.

Χρηστότητος Θεοῦ, μιμητῆς
ἀνεφάνης προχέων δαφιλῶς,
εὐσπλαχνίας τὴν δρόσον, καὶ νέ-
μων τὰ πρόσφορα, ἀναργύρως τοῖς
χρῆζουσιν· ὅθεν κάμφθητι ὡς συ-
μπαθῆς οὐρανόθεν, ταῖς δεήσεσι,
τῶν προσιόντων σοι Τρύφων, καὶ
σῶσον τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὅμοιον.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλέγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφρανας τὸν δοῦλόν σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αἱμάτων τοῖς ρεύμασι τῆς ἀθεΐας τὸ πῦρ, σβεσάμενος ἔνδοξε τῆ τοῦ Χριστοῦ ἀστραπῆ, αὐλῶς ἐξέλαμψας, Τρύφων τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς φωσφόρος λυχνία, φέγγος ἀθανασίας καὶ θαυμάτων ἀκτῖνας· διὸ καὶ τοὺς ὑμνοῦντας τὴν μνήμην σου φαίδρυνον.

Δόξα. ᾠμοιον.

Γροδρῶς σπαθιζόμενος τὸν παλαιὸν πτερινιστὴν, καιρίως κατέτρωσας ὡς στρατιώτης Χριστοῦ, τῇ λόγχῃ τῶν ἄθλων σου· ἤλοις δὲ πεπαρμένος τοὺς ὠραίους σου πόδας, ἤνυσας ἀκωλυτως τὴν οὐράνιον τρίβον· καὶ νῦν περιπολεύεις τὰ ἄνω βασιλεία.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁμοιον.

Γαρκὶ νηπιάσαντα ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, χερσὶ γηραλέαις σου ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου τὴν ἀπόφασιν δόξης, εἴληφας τῶν θαυμάτων τὴν ἀένναον χάριν· διὸ ἀξιοχρέως σε πάντες δοξάζομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τρυφήν ἐπιποθῶν, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ὑπὲρ πλοῦτον καὶ

χρυσόν, τοὺς σπαραγμούς σου τῆς σαρκός, περιεποιήσω νοῖ μεγαλόφρον· ὅθεν τὸν καλὸν τελέσας δρόμον σου, ἔτυχες σοφὴ ὡς πόρρω ἤλπισας, τῆς τοῦ Δεσπότη σου θέας τὴν ἔλλαμψιν, κληρονομήσας μακάριε· ὃν ἐκδυσώπει, Τρύφων σωθῆναι, τοὺς εὐλαβῶς σοι προστρέχοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁμοιον.

Νηπιάζει δὲ ἐμὲ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεὶ ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν, μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκράυγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατείδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Ἄγιώ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρουφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκειμένον. ᾠχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. (δ΄ς)

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ
Ἦχος β΄.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

*Εὐαγγέλιον· τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ
τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.*

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... ᾠχος β'

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Τρύφων ἀθλοφόρων καλλονή, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐνδυσάμενος, τοῖς δεομένοις ἀφθόνως ἐσκόρπισας, τὴν θεϊκὴν δωρεάν· καὶ τοῖς ἐκζητοῦσί σε ἐκὼν ἐπιστάς, ὡς θῦμα λογικόν, καὶ ὀλοκάρπωμα τέλειον, προσηνέχθης τῷ Χριστῷ. Ἀλλὰ καὶ ἡμῶν μὴ ἐλλίπης μνημονεύων, ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν οἰκειώσει σου δεόμεθα.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Οἱ Κανόνες.

Ἄσσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου. ᾠδὴ α'

ᾠχος δ' Ὁ Εἰρμός.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ὠδήγησας λαὸν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν

ἄνθρωπον δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ πρεσβύτης, τὸν ζωοδότην καὶ Θεόν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με· κατείδον γὰρ σε σήμερον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ γράμματος θεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπέικεις χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐτέχθης ἐκ μητρὸς Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ κανὼν τοῦ Μάρτυρος, ᾠδὴ α'

ᾠχος πλ δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι συγχύσεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεῖς, ἐτέλεσας ταῦτα, παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Δόξα...

Υπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικός, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμούς, ψυχὰς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων ἔνδοξε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Φωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἀμαρτίας διασκέδασον.

Ὁ Προεόρπιος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ανοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντισηχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χήρα Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογείτω, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς

τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ εἶ τὸ στερῆμα.

Στίχ. **Α**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ημβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν υπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Στίχ. **Α**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα περικείμενος, ὄφρ' ἴδῃ τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Δόξα...

Μόνη φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος Ἁγίου, διωκόμενα χάριτι.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Εχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ, ἔχων σε προστάτιν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

*Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...*

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπείληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι Μάρτυς τῆ σκέπη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμου ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντα ἀπαλλάξῃς, ἐκ τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόανθρωπε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στερορότητι, πολυθεῖαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ἱερὰν πανδαισίαν προτίθεται φιλεόρτων τὸ σύστημα σήμερον, προεόρτια σύμβολα φέρουσιν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλισιν, καὶ σεπτοῦ ἀθλοφόρου μνημόσυνα· δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστόν, τελειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Μὴν Φεβρουάριος ἔχων ἡμέρας κή εἰδέ ἐστι δίσεκτος, κθ'.

Ἡ ἡμερὰ ἔχει ὥρας ια' καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

Τῇ α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχοι.

Σὺ δὲ Τρύφων τι; τὸ ξίφος θνήσκω φθάσας, Καιρὸς δὲ τί σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρὸ τομῆς θάνε πρώτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενδιμιανοῦ.

Στίχοι

Βενδιμιανὸς δένδρον ἀρετῆς μέγα,

Φυτευθὲν εἰς γῆν, καὶ μεταχθὲν εἰς πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὀρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω, Μὴ τι προκρίνας τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεΐων, μετὰ δύο παίδων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Θνήσκουσι παισὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους.

Ὅλη Θείων εἶπετο προθυμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν γλῶτταν ἐκμηθεῖς, τελειοῦται.

Στίχοι

Φωνῆς στερήσει γλωττόμητος Καρίων,

Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑθλοφωνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σαύρου, Ῥευκάτου, Σατορλίνου, Σεκούνδου καὶ Φηλικιτάτης.

Στίχοι

Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετούα πεντάδα,

Ἦμειψε, συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἑξάδα.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ ἐκ Ναυπλίου, καὶ ἐν Ναυπλίῳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1654, εἰς λεπτὰ τμηθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α΄. ᾠχος γ΄.

Χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέ-στως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, ... **ὁ α΄ χορός...**

Τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

ᾠδὴ δ΄.

Εκάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθόν, τοῦ ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε΄.

Ως εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρομένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

ᾠδὴ ς΄.

Εβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

ᾠδὴ ζ΄.

Εν τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος γ΄)

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία
ᾠχος γ' Ὡδὴ θ'.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εν νόμου, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ, διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλαριον.

ᾠχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ τῶν πασχόντων ῥύστης, καὶ εὐσεβούντων προμηθεύς, Τρύφων ὁ μέγας ὑμνείσθω, ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ, ὃν εὐμενῶς ἐλεοῦται, τοῖς πρὸς αὐτὸν προσιοῦσιν.

Ἐτερον. ᾠχος γ'

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτισας μάκαρ, τὰς χήνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπείληφας, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων μεγαλομάρτυς, θεραπεύων τῶν βρότων, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον ὁμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδεξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένω· οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ ὡς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

ΑΙΝΟΙ .

ᾠχος πλ.δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

καὶ ψάλλομεν

σπικηρὰ προσόμοια.

ᾠχος πλ. δ'.

ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τρύφων ἀθλητὰ μακάριε, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, καὶ ἀγκάλαις ὡς νήπιον, βασταχθῆναι ἤκοντι, τοῦ πρεσβύτου προσέφερες, καθάπερ ζευγος τρυγόνων ἄμωμον, ψυχὴν καὶ σῶμα πόνους ἀθλήσεως· ὡ τῆς ἀρίστης σου, προσφορᾶς θεόληπτε! δι' ἧς φθαρτῶν, καὶ ῥεόντων ἤλλαξας, τὰ μὴ κενούμενα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τρύφων ἀθλοφόρε ἔνδοξε, ὥσπερ τρυφὴν ἀληθῆ, τὴν πτωχείαν ἠγάπησας, τοῦ σαρκὶ πτωχεύσαντος, καὶ τὸν κόσμον πλουτίσαντος, περιουσίαν μνηστευομένην σοι, τῆς βασιλείας τοῦ Παντοκράτορος· ἧς ἐπιβέβηκας, σταλαγμοῖς αἱμάτων σου ὡς ἐν βαφαῖς, θείας ὠραιότητος περιρεόμενος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τρύφων ἀθλητὰ πανεύφημε, τὸν ζωοδότην Χριστόν, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, ἄνθος τῆς νεότητος, καὶ ἀκμὴν τὴν τοῦ σώματος, τῇ γῆ ἀπέθου καθάπερ πρόσκαιρα, καὶ ἀνυψώθης πρὸς τὰ αἰώνια, ταῖς τῶν ἀγώνων σου χρυσαυγέσι πτέρυξι καὶ τῷ φωτί, χαίρων κατεσκήνωσας, τῆς ἄνω λήξεως.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τρύφων ἀθλοφόρε ἔνδοξε, χριστομιμήτου στοργῆς, θησαυρὸς ἀνεξάντλητος, γεγονὼς τοῖς τρόποις σου ἔλεεις τοὺς ἰκέτάς σου· ὅθεν μὴ παύση ἡμᾶς λυτρούμενος, ἀσθενημάτων καὶ πάσης θλίψεως, καὶ παρεχόμενος, ἀμπελῶσι πάντοτε, καὶ τοῖς καρποῖς, καὶ ἀρούραις ἄνωθεν, τὴν εὐλογίαν σου.

Δόξα. *ᾠχος β'.*

Τῆς ἀθλοφορικῆς σου χάριτος, κατατρυφῶντες τῶν δωρεῶν, χρεωστικῶς τὴν μνήμην σου, Τρύφων ἐορτάζομεν· ὅτι ἀντιλήπτω ἄγρυνος, καὶ φύλαξ θερμότητος, πέλεις ἡμῶν ἀθλητὰ· τοὺς γὰρ πολλοὺς σου καμάτους, ὁ πλούσιος δοτὴρ ἀμειβόμενος, πηγὴν σε θαυμάτων, εἰς πολλῶν περιποίησιν εἰργάσατο· δι' ὧν ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμπων, τῶν εὐεργεσιῶν τὰς ἀκτῖνας, καταθάλλεις τοὺς τιμῶντάς σε, καὶ πρεσβεύεις Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρπιον, ὁ αὐτός.

Ο Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ ἀγίου Συμεών, τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Δοξολογία Μεγάλη. ᾠχος β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός,

Αγιος Ἰσχυρός,

Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυφὴν τὴν ἀκήρατον ἰχνηλατῶν ἐκ παιδός, βασάνους ὑπήνεγκας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ

ἤθλησας ἄριστα· ὄθεν τὴν τῶν θαυμάτων, κομισάμενος χάριν, λύτρωσαι πάσης βλάβης τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, Τρύφων μεγαλομάρτυς, πιστῶν ἢ ἀντίληψις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'

Στίχ. **Α**ἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'

Στίχ. **Θ**αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρουφήν τὴν ἀκήρατον ἰχνηλατῶν ἐκ παιδός, βασάνους ὑπήνεγκας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤθλησας ἄριστα· ὄθεν τὴν τῶν θαυ-

μάτων, κομισάμενος χάριν, λύτρωσαι πάσης βλάβης τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, Τρύφων μεγαλομάρτυς, πιστῶν ἢ ἀντίληψις.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυφήν τὴν ἀκήρατον ἰχνηλατῶν ἐκ παιδός, βασάνους ὑπήνεγκας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤθλησας ἄριστα· ὅθεν τὴν τῶν θαυμάτων, κομισάμενος χάριν, λύτρωσαι πάσης βλάβης τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, Τρύφων μεγαλομάρτυς, πιστῶν ἢ ἀντίληψις.

Μικρὰ Εἰσόδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, (*ὁ β' χορὸς*) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Προεόρπιον.

ᾠχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ουράνιος χορὸς, ουρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενος βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενος.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυφήν τὴν ἀκήρατον ἰχνηλατῶν ἐκ παιδός, βασάνους ὑπήνεγκας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤθλησας ἄριστα· ὅθεν τὴν τῶν θαυμάτων, κομισάμενος χάριν, λύτρωσαι πάσης βλάβης τοὺς τιμῶντάς

σε πόθῳ, Τρύφων μεγαλομάρτυς, πιστῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἔτερον.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος τῇ χορηγία, χάριν ἄφθονον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀναβλύζεις ὥσπερ κρήνη ἀκένωτος, καὶ καταρδεύεις ἡμῶν τὴν διανοίαν, ἐν τῇ τρυφῇ ἀθλοφόρε τῶν δώρων σου. Τρύφων ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

ᾠχος δ', Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *γ'*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

† Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος

Προκείμενον. ᾠχος δ'

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Σπχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 8:28-39

Ἄδελφοί, οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὖς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὖς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὖς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Ἄλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται

ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος δ'

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Σπχ. Πευτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἄλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμην ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια

ἦχος πλ. δ'.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρός, ὁ πάντας
ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀνα-
μένει Κριτής· ἀλλ' ἐπίστρεφον,
ψυχή, πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη
κράζουσα σὺν δάκρυσιν· Κύριε, ἐλέ-
ησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρήσας, Χριστέ,
πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέ-
πτῳ ναῶ τῆς Παρθένου σήμερον,
τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυ-
γαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενού-
ντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σω-
μάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε,
καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ
ἀνύμφευτε, Θεοτόκε, Μαρία· Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σω-
θῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν
χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον,
καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων
ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς
τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός,
Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').

Δόξα. Καὶ νῦν... Ἄγιος ἀθάνα-
τος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πάλιν

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός,
Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. ἦχος δ',

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριος φωτι-
σμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς
ζωῆς μου.

ΙΕΡΕΥΣ: Γοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Ἑβραίους
Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνω-
σμα. (Κεφ. Β', 11-18)

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὁ
ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς
πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύ-
νεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέ-
γων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς
ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσο-
μαι πεπορθῶς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν·
Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι
ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παι-
δία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵμα-
τος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέ-
σχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανά-
του καταργησῆ τὸν τὸ κράτος ἔχο-
ντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διά-
βολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι
φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν
ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δή-
που Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ
σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνε-
ται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς
ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ
πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι
τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ
πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύνα-
ται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. ἦχος πλ. β'.

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσω-
μεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη
πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν. (Κεφ. ε', 1-4).

ΧΟΡΟΣ: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα
σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ
τῇ Προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἣ ἐπι-
λεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε
στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέ-
κειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενού-
ντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδε-
χομένων τὴν του ὕδατος κίνησιν.
Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέ-
βαινε ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτά-
ραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος
ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδα-
τος, ὑγιῆς ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατεί-
χετο νοσήματι.

ΧΟΡΟΣ: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα
σοι.

*Εὐχή λεγομένη ἀπὸ τῆς συνήθους μεγά-
λης, χάριν συντομίας.*

Θεὲ μεγαλώνουμε, ὁ ποιῶν θαυ-
μάσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἐλθέ
τανῦν καὶ πρὸς τοὺς ἐπικαλουμέ-
νους σε δούλους σου, ἐξαπόστει-
λον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ
ἁγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ'). Καὶ
δὸς τοῖς μεταλαμβάνουσι καὶ ῥα-
ντιζομένοις ἐξ αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν
παντὸς κακοῦ· στερέωσιν καὶ κα-
θαρισμὸν οἴκων καὶ ἀπέλασιν πά-
σης διαβολικῆς ἐνεργείας.

Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται

τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς
ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Γ**οὶ Κύριε.

*Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος, λέγει μυστικῶς
τὴν Εὐχὴν ταύτην·*

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βα-
πτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ
ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον
πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως
τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας
τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ κα-
ταξίωσαν ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ
ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς του ὕδατος
τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντι-
σμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς
ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Σὺ
γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προ-
σκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ πανα-
γίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

*Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν, εὐλογεῖ
τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων
αὐτὸν ὀρθιον, καὶ ψάλλον.*

ᾠχος α΄.

Γῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα (ἐκ γ΄).

Εἶτα, ραντίζων σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος β΄.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξιούς ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἄχραντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ λαός. Εἶθ' οὕτω ραντίζει πάντα τὸν λαόν, τὸν Ναὸν (ἢ τὸν Οἶκον) διὰ τοῦ ἀγιάσματος.

Ο Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον, ὅπερ καὶ πολλάκις λέγεται, μέχρι τῆς ἀπορραντίσεως δηλονότι.

ᾠχος δ΄.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τάς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· ἰδοὺ δέδωκα ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων

ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον*

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν ἱκετῶν, Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυθῶμεν, Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων Χαῖρε Δέσποινα, ἢ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὸ

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας..